

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1263/2008**(2008. gada 16. decembris),****ar kuru attiecībā uz Starptautisko finanšu pārskatu interpretācijas komitejas (SFPIK) 14. interpretāciju groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 3. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1126/2008⁽²⁾ tika pieņemti noteikti starptautiski standarti un to interpretācijas, kas bija spēkā 2008. gada 15. oktobrī.

(2) Starptautisko finanšu pārskatu interpretācijas komiteja (SFPIK) 2007. gada 5. jūlijā publicēja SFPIK 19. SGS 14. interpretāciju "Fiksēto pabalstu aktīva limits, minimālā finansējuma prasības un to mijiedarbība", turpmāk "SFPIK 14. interpretācija". SFPIK 14. interpretācija precizē 19. starptautiskā grāmatvedības standarta (SGS) noteikumus par fiksēto pabalstu aktīviem saistībā ar fiksēto pēcpensionēšanās pabalstu plāniem, ja ir minimālā finansējuma prasības. Fiksēto pabalstu aktīvs ir pārsniegums starp plāna aktīva patieso vērtību un fiksētā pabalsta pienākuma pašreizējo vērtību. 19. SGS attiecas vienīgi uz tādu saimniecisko labumu pašreizējās vērtības noteikšanu, kas pieejami kā atmaksa no plāna vai nākotnes iemaksu samazinājums plānā un ko var skart minimālā finansējuma prasības.

(3) Apspriešanās ar Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) tehnisko ekspertu grupu (TEG) apstiprina, ka SFPIK 14. interpretācija atbilst Regulas (EK) Nr. 1606/2002 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņem-

šanas tehniskajiem kritērijiem. Saskaņā ar Komisijas 2006. gada 14. jūlija Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti⁽³⁾, Grāmatvedības standartu pārskata grupa izskatīja EFRAG atzinumu par apstiprināšanu un informēja Eiropas Komisiju, ka tas ir objektīvs un līdzsvarots.

(4) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1126/2008.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Grāmatvedību regulējošās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1126/2008 pielikumā iekļauj Starptautisko finanšu pārskatu interpretācijas komitejas (SFPIK) 19. SGS 14. interpretāciju "Fiksēto pabalstu aktīva limits, minimālā finansējuma prasības un to mijiedarbība", kuras teksts pievienots šīs regulas pielikumā.

2. pants

Uzņēmums piemēro SFPIK 14. interpretāciju, kas iekļauta šīs regulas pielikumā, vēlākais no dienas, kurā sākas tā pirmais finanšu gads, pēc 2008. gada 31. decembra.

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 199, 21.7.2006., 33. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 16. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie McCREEVY

PIELIKUMS

STARPTAUTISKIE FINANŠU PĀRSKATU STANDARTI

SFPIK 14. interpretācija	“SFPIK 14. interpretācija/19. SGS “Fiksēto pabalstu aktīva limits, minimālā finansējuma prasības un to mijiedarbība” ”
--------------------------	--

SFPIK 14. INTERPRETĀCIJA**19. SGS — Noteikto pabalstu aktīva limits, minimālā finansējuma prasības un to mijiedarbība**

ATSAUCES

- 1. SGS *Finanšu pārskatu sniegšana*
- 8. SGS *Grāmatvedības politika, grāmatvedības aplēšu izmaiņas un kļūdas*
- 19. SGS *Darbinieku pabalsti*
- 37. SGS *Uzkrājumi, iespējamās saistības un iespējamie aktīvi*

PAMATOJUMS

1. 19. SGS 58. pants ierobežo noteikto pabalstu aktīvu vērtību ar "saimniecisko labumu tagadnes vērtību, kas pieejama plāna atlīdzību izmaksas vai plāna turpmāko iemaksu samazinājuma formā", pieskaitot neatzītos guvumus un zaudējumus. Radušies jautājumi par to, kad izmaksas vai nākotnes iemaksu samazinājums uzskatāmi par pieejamiem, īpaši, ja pastāv minimālā finansējuma prasība.
2. Minimālā finansējuma prasība pastāv daudzās valstīs, lai nodrošinātu pēcnodarbinātības pabalstu saistības pret darbinieku pabalstu plāna dalībniekiem. Šādas prasības parasti nosaka minimālo noteiktā laika periodā veicamo iemaksu apjomu vai līmeni. Tādējādi minimālā finansējuma prasība var ierobežot uzņēmuma iespējas samazināt nākotnes iemaksas.
3. Turklāt noteikto pabalstu aktīva limita noteikšana var būt par pamatu tam, ka minimālā finansējuma prasība ir grūti izpildāma. Parasti prasība veikt iemaksas plānā neietekmē noteikto pabalstu aktīva vai saistību novērtējumu. Šī iemesla dēļ veiktās iemaksas kļūst par plāna aktīviem, tādējādi, neradot papildu neto saistības. Taču minimālā finansējuma prasība var paaugstināt saistības, ja nepieciešamās iemaksas uzņēmumam pēc to veikšanas nav pieejamas.

DARBĪBAS JOMA

4. Šī interpretācija attiecināma uz visiem noteiktajiem pēcnodarbinātības pabalstiem un citiem ilgtermiņa darbinieku noteiktajiem pabalstiem.
5. Šajā interpretācijā minimālā finansējuma prasības ir jebkādas prasības finansēt pēcnodarbinātības vai citu ilgtermiņa noteikto pabalstu plānu.

JAUTĀJUMI

6. Šajā interpretācijā aplūkoti jautājumi ir:
 - a) kad kompensācijas vai samazinājumi nākotnes iemaksās uzskatāmi par pieejamiem saskaņā ar 19. SGS 58. pantu;
 - b) kā minimālā finansējuma prasība varētu ietekmēt turpmāko iemaksu samazināšanas iespējas;
 - c) kad minimālā finansējuma prasība varētu paaugstināt saistības.

KOMISIJAS VIEDOKLIS

Atlīdzības izmaksu vai turpmāko iemaksu samazinājuma pieejamība

7. Uzņēmums nosaka atlīdzības izmaksu vai turpmāko iemaksu samazinājuma pieejamību saskaņā ar plāna nolikumu un tās valsts likumdošanas prasībām, kuras teritorijā konkrētais plāns reģistrēts.
8. Saimnieciskais labums atlīdzības izmaksas vai turpmāko iemaksu samazinājuma formā ir pieejams, ja uzņēmums to var realizēt kādā plāna darbības brīdī vai tad, kad plāna saistības ir nokārtotas. Jānorāda, ka šāds saimnieciskais labums var būt pieejams pat tad, ja tas nav realizējams bilances datumā.
9. Pieejamais saimnieciskais labums nav atkarīgs no tā, kā uzņēmums plāno izmantot pārsniegumu. Uzņēmums nosaka maksimālo saimniecisko labumu, kas pieejams no atlīdzības izmaksām, turpmāko iemaksu samazinājumiem vai no abu iepriekš minēto saimniecisko labumu kombinācijas. Uzņēmums nedrīkst atzīt saimniecisko labumu, kas rodas no atlīdzības izmaksu un turpmāko iemaksu samazinājumu kombinācijas, ja pieņēmumi, kas pamato viena un otra saimnieciskā labuma gūšanas iespējamību ir savstarpēji izslēdzoši.

10. Saskaņā ar 1. SGS uzņēmums atklāj informāciju par galvenajiem aplēšu nenoteiktības cēloņiem bilances datumā, kas izraisa nozīmīgu risku, ka var rasties būtiskas korekcijas neto bilances aktīvu vai saistību uzskaites vērtībās. Uzņēmumam var būt jāuzrāda informācija par jebkādiem ierobežojumiem esošā pārpalikuma izmantošanā, kā arī var būt jāsniedz ziņas par to, kāds aprēķina pamatojums izmantots, lai noteiktu pieejamā saimnieciskā labuma vērtību.

Saimnieciskais labums, kas pieejams atbildību izmaksas formā

Tiesības uz atbildību izmaksu

11. Atbildību izmaksa pieejama uzņēmumam tikai tādā gadījumā, ja uzņēmumam ir beznosacījuma tiesības uz atbildību izmaksu:

- plāna darbības laikā, bez priekšnoteikuma, ka plāna saistībām jābūt izpildītām, lai saņemtu atbildību izmaksu (piem., dažās jurisdikcijās uzņēmumam var būt tiesības uz atbildības izmaksu plāna darbības laikā neatkarīgi no tā, vai plāna saistības ir izpildītas);
- pieņemot pakāpenisku plāna saistību izpildīšanu līdz brīdim, kad visi plāna dalībnieki no tā ir izstājušies; vai
- pieņemot pilnīgu plāna saistību izpildi kā vienreizēju darījumu (t. i., plāna slēgšanas gadījumā).

Beznosacījumu tiesības uz atbildību izmaksu var pastāvēt, neskatoties uz to, kāds ir bilances datumā esošais plāna finansējuma līmenis.

12. Ja uzņēmuma tiesības uz pārpalikuma izmaksu ir atkarīgas no tā, vai notiek vai nenotiek viens vai vairāki neskaidri nākotnes notikumi, kas nav pilnīgā uzņēmuma kontrolē, uzņēmumam nav beznosacījuma tiesību saņemt atbildības izmaksu un tāpēc atbildību izmaksa kā aktīvs uzņēmuma bilancē netiek atzīts.

13. Uzņēmums nosaka saimniecisko labumu, kas pieejams atbildību izmaksai kā pārpalikuma summa (kas vienāda ar plāna aktīvu patieso vērtību, no kuras atskaitīta noteiktā pabalsta pienākuma pašreizējā vērtība) bilances datumā, kuru uzņēmumam ir tiesības saņemt kā atbildību izmaksu, no kuras atskaita jebkādus saistītus izdevumus. Piemēram, ja atbildību izmaksa ir apliekama ar nodokli, kas nav ienākuma nodoklis, uzņēmums novērtē izmaksu summu neto vērtībā, atskaitot nodokļus.

14. Nosakot plāna slēgšanas brīdī pieejamās atbildību izmaksas summu (11. punkta c) apakšpunkts), uzņēmums ņem vērā plāna saistību izpildes un atbildību izmaksas veikšanas izdevumus. Piemēram, uzņēmums atskaita maksu par profesionāliem pakalpojumiem, ja tādu maksā no plāna, nevis no uzņēmuma, un apdrošināšanas prēmiju izmaksas, kas var būt nepieciešamas, lai nodrošinātu saistības slēgšanas gadījumā.

15. Ja atbildību izmaksas summa tiek noteikta kā pilna summa vai pārpalikuma proporcija un nevis kā nemainīga summa, uzņēmums neveic nekādas korekcijas naudas vērtībai laikā, pat ja izmaksa ir realizējama tikai nākotnē.

Saimnieciskais labums, kas pieejams iemaksu samazinājuma formā

16. Ja nepastāv minimālā finansējuma prasība, uzņēmums nosaka saimniecisko labumu, to aprēķinot kā nākotnes iemaksu samazinājumu, ņemot vērā zemāko no

- plāna līdzekļu pieauguma; vai
- uzņēmuma nākotnes izdienas izmaksu tagadnes vērtības, t. i., izslēdzot jebkādu daļu no nākotnes izmaksām, kuras segs darbinieki, par katru gadu īsākajā no plāna sagaidāmā darbības laika un uzņēmuma sagaidāmā darbības laika.

17. Uzņēmums nosaka nākotnes izdienas izmaksas, izmantojot pieņēmumus, kas ir konsekventi ar tiem pieņēmumiem, kuru izmanto, lai noteiktu noteiktā pabalsta pienākumu, kā arī ar situāciju, kāda ir bilances datumā saskaņā ar 19. SGS. Tādējādi uzņēmums neņem vērā nekādas izmaiņas nākotnē iegūstamajos labumos saskaņā ar plānu līdz brīdim, kad plāns tiek mainīts, un pieņem, ka darbinieku skaits nākotnē paliks nemainīgs, ja vien uzņēmums bilances datumā nav uzskatāmi apliecinājis, ka tas plāno samazināt plānā iesaistīto darbinieku skaitu. Pēdējā gadījumā pieņēmums par nākotnes darbinieku skaitu ietver samazinājumu. Uzņēmums nosaka nākotnes izdienas izmaksu tagadnes vērtību, izmantojot to pašu diskonta likmi, kāda tiek izmantota noteikto pabalstu pienākuma aprēķināšanai bilances datumā.

Minimālā finansējuma prasības ietekme uz saimniecisko labumu, kas pieejams nākotnes iemaksu samazinājuma formā

18. Uzņēmums analizē jebkādas konkrētā datuma minimālā finansējuma prasības iemaksām, kuras nepieciešamas attiecībā uz a) jebkādu iztrūkumu izmaksās par izdienu pagātnē, kas izriet no minimālā finansējuma prasībām; b) nākotnes labumu uzkrājumiem.

19. Iemaksas, kas paredzētas esošo izmaksu segšanai, kas izriet no minimālā finansējuma prasībām attiecībā uz darbinieku pagātnē nostrādāto laiku, neietekmē nākotnes iemaksas par nākotnes darba attiecībām. Tie var radīt saistības saskaņā ar 23.–26. punktu.

20. Ja pastāv minimālā finansējuma prasības iemaksām, kas saistītas ar nākotnes labumu uzkrājumiem, uzņēmums nosaka saimniecisko labumu, kas pieejams nākotnes iemaksu samazinājuma formā, kā pašreizējo vērtību no:
- aplēstajām nākotnes izdienas izmaksām katrā gadā saskaņā ar 16. un 17. punktu, no kurām atskaita
 - aplēstās minimālā finansējuma iemaksas, kas nepieciešamas saistībā ar nākotnes labumu uzkrājumiem attiecīgajā gadā.
21. Uzņēmums aprēķina nākotnes minimālā finansējuma iemaksas, kas nepieciešamas nākotnes labumu uzkrājumiem, ņemot vērā jebkādu pastāvošo pārpalikumu, kas noteikts, pamatojoties uz minimālā finansējuma prasībām. Uzņēmums izmanto pieņēmumus, kurus nosaka minimālā finansējuma prasības. Veicot aplēses par jebkuru citu faktoru, kuru neregulē minimālā finansējuma prasības, izmanto tos pašus pieņēmumus, kas izmantoti, lai aprēķinātu noteikto pabalstu saistības, kā arī tiek pieņemts, ka vispārējā situācija ir tāda pati kā bilances datumā saskaņā ar 19. SGS. Aprēķinos ietver jebkādas izmaiņas, kas sagaidāmas, uzņēmumam veicot minimālās paredzētās iemaksas. Taču aprēķini neietver ietekmi, ko izraisītu sagaidāmās izmaiņas minimālajos finansējuma prasību noteikumos un nosacījumos, kuri nav spēkā vai kuri nav noteikti ar līgumu bilances datumā.
22. Ja nepieciešamā nākotnes minimālā finansējuma nākotnes labumu uzkrājumu iemaksa pārsniedz nākotnes izdienas izmaksas 19. SGS izpratnē kādā noteiktā gadā, šī pārsnieguma tagadnes vērtība samazina aktīva summu, kas bilances datumā pieejama kā nākotnes iemaksu samazinājums. Taču aktīvu summa, kas pieejama kā nākotnes iemaksu samazinājums, nevar būt mazāka par nulli.

Kad minimālā finansējuma prasība varētu paaugstināt saistības

23. Ja uzņēmumam ir pienākums saskaņā ar minimālā finansējuma prasību veikt iemaksas esošo izmaksu segšanai, kas izriet no minimālā finansējuma prasībām attiecībā uz darbinieku pagātnē nostrādāto laiku, uzņēmums nosaka, vai veicamās iemaksas būs pieejamas kā atlīdzību izmaksas vai kā turpmāko iemaksu samazinājums pēc to iemaksāšanas plānā.
24. Ja veicamās iemaksas nebūs pieejamas pēc tam, kad tās būs iemaksātas plānā, uzņēmums atzīst saistības, kad rodas pienākums. Saistība samazina noteikto pabalstu aktīvu vai palielina noteikto pabalstu saistību tādā veidā, lai, piemērojot 19. SGS 58. punktu, iemaksu veikšanas brīdī nebūtu sagaidāmi nedz guvumi, nedz zaudējumi.
25. Uzņēmums piemēro 19. SGS 58.A punktu pirms saistību noteikšanas saskaņā ar 24. punktu.
26. Saistības attiecībā uz minimālā finansējuma prasību un jebkādu tai sekojošu atkārtotu šo saistību novērtēšanu jāatzīst nekavējoties saskaņā ar uzņēmuma pieņemto politiku par 19. SGS 58. punktā noteikto pabalstu aktīva novērtējuma robežu ietekmes atzīšanu. Konkrēti:
- uzņēmums, kas saskaņā ar 19. SGS 61. punkta g) apakšpunktu 58. punktā noteiktās robežas ietekmi atzīst attiecībā uz peļņu vai zaudējumiem, nekavējoties atzīst peļņas un zaudējumu korekcijas;
 - uzņēmums, kas saskaņā ar 19. SGS 93. punkta c) apakšpunktu 58. punktā noteiktās robežas ietekmi atzīst attiecībā uz atzīto ienākumu un izdevumu pārskatu, nekavējoties atzīst atzīto ienākumu un izdevumu pārskata korekcijas.

SPĒKĀ STĀŠANĀS DATUMS

27. Uzņēmums šo interpretāciju piemēro pārskata periodiem, kas sākas 2008. gada 1. janvārī vai vēlāk. Ir pieļaujama arī agrāka piemērošana.

PĀREJAS PERIODS

28. Uzņēmums piemēro šo interpretāciju, sākot no pirmā perioda, kas uzrādīts pirmajos finanšu pārskatos, uz kuriem interpretācija ir attiecināma. Uzņēmums atzīst jebkādas sākotnējās korekcijas, kas rodas no šīs interpretācijas piemērošanas nesadalītajā peļņā attiecīgā perioda sākumā.